

РЕШЕНИЕ

№ 599

гр. Варна, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 39 СЪСТАВ, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Христина В. Тодорова Колева

при участието на секретаря Цветелина Пл. Илиева
като разгледа докладваното от Христина В. Тодорова Колева Гражданско дело № 20233110110396 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявен от С. А. И., ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен представител А. М. С., двамата с постоянен адрес: гр. ***, съдебен адрес: гр. ***, чрез адв. З. Й. от ВАК срещу О.В. с адрес гр. ***, **иск с правно основание чл.49 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **12 000лв.**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от травма на лявата ръка и коляно /счупване на горния край на лъчевата кост на лявата ръка, охлузване на левия лакът и лявото коляно психически стрес, емоционален дискомфорт и ограничен жизнен капацитет/, претърпени в резултат на стъпване на 20.02.2023г. върху необезопасена и необозначена дупка, образувана от липсата на паве в пешеходния участък на ул. ***" в района на пресичането ѝ с ул. „***" в гр. Варна, **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на увреждането – 20.02.2023г. до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че на 20.02.2023г. при движение по пешеходната зона от пл. Независимост в посока ул. „***", в района на пресичането ѝ с ул. „***" преминал през неравност, причинена от липса на паве по пешеходната настилка. Паднал на земята, в резултат на което претърпял травма на лявата ръка. Почувствал силни болки и невъзможност да извършва активни движения с дясната ръка. Посетил МБАЛ Света А. – Варна АД. Поставена му е гипсова имобилизация на ръката за 17 дни. Назначено му било рехабилитационно лечение, като възстановителния период продължил повече от три месеца. В този период, през първите две седмици ищецът изпитвал силни болки в областта на лявата ръка, което предизвиквало дискомфорт при къпане, ходене до тоалетна, събличане, обличане и хранене. След премахване на гипса не можел да свива и изпъва ръката към себе си, изпитвал силно ограничение и болка при въртливо движение в предмишницата, както и изтръпване на палеца и показалеца на лявата ръка, което водело до намалена хватателна способност. Всичко това създавало на

ищеца много болки и неудобства. О.В. отговаря за поддържането на улиците в рамките на града и неизпълнението на това задължение ангажира отговорността на ответника. Имайки предвид интензивността и продължителността на болките си, ищецът намира за адекватно претендираното обезщетение за неимуществени вреди. Моли се за уважаване на предявения иск по тези съображения.

В срока по реда на чл. 131 ГПК ответникът О.В. оспорва исковете като неоснователни. Оспорва, че на посочената дата и място е съществувала неравност на пътната настилка. Сочи се, че искът за неимуществени вреди е твърде завишен с оглед критерия за справедливост. Оспорва се наличието на причинно-следствена връзка между бездействието на О.В. и документираните травматични увреждания на ищеца. Моли се за отхвърляне на предявения иск и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното открито съдебно заседание, страните поддържат заявените с исковата молба и отговора по нея становища.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното **от фактическа страна**:

От приложената на л.5-9 медицинска документация и от заключението на вещото лице по допуснатата СМЕ се установява, че на 20.02.2023г. на С. А. И. е поставена диагноза: счупване на горния край на лъчева кост на лява ръка. Поставена е гипсова имобилизация до 01.03.2023г.. При прегледа на 17.03.2023г. е констатирана палпаторна болка и ограничен обем на движение. Назначени са Физиотерапевтични процедури - общ брой 20. При прегледа на 18.04.2023г. е отразено, че е проведен рехабилитация от 20.03-31.03.2023г.. Не може да си сгъва лакътя. Обективно състояние: Палпаторна болка в лява лакетна става. Непълна флексия. Назначени са отново Физиотерапевтични процедури - общ брой 20. Описаното травматично увреждане е резултат на удар с или върху твърд, тъп предмет, респективно по начин отразен в исковата молба. Това травматично увреждане обуславя трайно затруднение в движението на левия горен крайник за период от около 1.5-2 месеца, след който функцията на крайника се възстановява без дефицит. Към момента на прегледа 22.01.2024год. функцията на крайника е възстановена.

От ответника е представен Констативен протокол от 12.10.2023г. за извършен оглед на мястото на произшествието.

За установяване механизма на злополуката, настъпилите вреди, състоянието на пътната настилка, претърпените болки и страдания, резултат от настъпилата на 20.02.2023г. злополука, в полза на ищеца са събрани гласни доказателства.

Св. А. С. /майка на ищеца/ в показанията си установява, че на 20.02.2023г. синът ѝ претърпял инцидент по време на разходка със свако си. Инцидентът се случил близо до магазин Валентина на площад Независимост, липсвало паве. Детето се спънало и паднало. Обадили ѝ се по телефона и тя веднага отишла на място. Детето плачело, ръката му била подута и много го боляла. Завели го в спешното, където му направили снимка. Установили счупване и гипсирали ръката. Детето изпитвало силни болки. Първите няколко дни спяло трудно. Махнали гипса на 01.03.2023г.. Назначили рехабилитация, която провели. Едва след назначения и проведен втори курс

рехабилитация, движенията на ръката се възстановили. Детето е спортист по водна топка, картотекиран играч и много се притеснявало дали ще може да продължи да спортува. Не можело да носи ученическата си раница, да играе физическо в училище. Имало нужда от чужда помощ при обличане и събличане, както и при къпане. Ежедневието му се нарушило.

Св. К.А. /свако на ищеца/ в показанията си установява, че миналата година към края на м.02 бил на разходка със С.. На площад Независимост, малко след бившия магазин Валентина, детето паднало. От настилката липсвало едно паве, дупката била с дълбочина около 7-8 см.. С. започнал да плаче, боляла го много ръката, започнала да се подува. Обадили се на майка му. Знае, че го завели в спешното. Гипсирали му ръката. След махане на гипса провели рехабилитация около 3 месеца, тъй като не можел да си опъва ръката. След инцидента детето станало неконтakтно и притеснено.

Предвид така установеното от фактическа страна, **СЪДЪТ** формулира следните изводи от **правна страна**:

За уважаване на предявения иск с правно основание 49 вр. чл.45 ЗЗД в тежест на ищеца бе да докаже при условията на пълно и главно доказване положителните факти, на които се позовава, включително, че на посочените ден, час и място е настъпил твърдения инцидент, настъпилите за ищеца вреди да са в причинно-следствена връзка с виновното и противоправно поведение /бездействие/ на служители на ответника, както и размера на настъпилите вреди. Ответникът носеше доказателствена тежест за установяване на наведените правоизключващи възражения.

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелите, като дадени под страх от наказателна отговорност, както и отнасящи се до пряко и непосредствено възприети факти и обстоятелства.

Показанията преценени по реда на чл.172 ГПК съответстват на приетите по делото писмени доказателства и заключението на вещото лице по допуснатата съдебна експертиза, в частта относно претърпяната злополука, получената травма и обстоятелствата при които е станала, поради което и настоящия състав на съда кредитира показанията на свидетелите.

Съдът намира за доказано от показанията на разпитаните по делото свидетели, че ищецът е претърпял инцидент на 20.02.2023г. в гр.Варна, като при движение по пешеходната зона от пл. Независимост в посока ул. „***“, в района на пресичането ѝ с ул. „***“ стъпил на неравност и паднал, при което е получил нараняване изразяващо се в травма на лявата ръка /счупване на горния край на лъчева кост/.

Съгласно чл. 31, ал.1 ЗП ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините, като лицата, които стопанисват пътищата, ги поддържат изправни с необходимата маркировка и сигнализация за съответния клас път, организират движението по тях, така че да осигурят условия за бързо и сигурно придвижване и за опазване на околната среда - чл. 3 ЗДвП. Съгласно чл. 5, ал.1 и 2 ЗП пътищата имат следните основни елементи: обхват на пътя; пътни съоръжения и пътни принадлежности, а според §1, т.2 от ДР на ЗП "земно платно" е част от повърхността в обхвата на пътя, върху която са разположени и тротоарите. От анализа на цитираните разпоредби следва, че поддръжката на конкретния път, в това число и за ремонтване, обезопасяване и поддържане на тротоара е в тежест на настоящия ответник – О.В., нейна собственост /чл. 8, ал.3 от

Закона за пътищата, вр. чл. 3, ал.2, т.1 ЗОС/, част от който път е и пешеходната зона, находяща се в гр.Варна, пл."Независимост".

От показанията на свидетелите се доказва, че на 20.02.2023г. на посоченото място е липсвало паве, като зоната е била небезопасна. Мястото не е било сигнализирано и не е била осигурена възможност за безпрепятствено преминаване на пешеходците. Представеният от ответника констативен протокол не е годен да установи поддържаното състояние на пешеходната настилка в района на инцидента към 20.02.2023г., тъй като е съставен на 12.10.2023г., а и на приложените на л.32 и л.34 снимки се констатира липсващо паве.

От изложеното следва, че увреждането на ищеца, настъпило вследствие падане на процесната пешеходна зона, се намира в причинно-следствена връзка с бездействието от страна на служителите на общината, на които е възложена дейността по поддържане на пътищата в града.

По посочените съображения съдът намира предявения иск за доказан по своето основание.

По отношение на претендираните от ищеца неимуществени вреди, по реда чл.52 ЗЗД, съдът следва да определи обезвреда на същите по справедливост. Съгласно посочената норма и трайно установената съдебна практика по същата, обезщетението за неимуществени вреди се определя след преценка на вида и характера на увреждането, начин на причиняването му, последиците за здравето, продължителността на оздравителния процес, причинените морални страдания. В настоящия случай от СМЕ и гласните доказателства се установява, че ищецът е претърпял счупване на лявата ръка. Приложена е гипсова имобилизация, като са проведени 40 броя физиотерапевтични процедури. Счупването на ръката е обусловило трайно затруднение в движенията ѝ за период около 3 месеца, като към настоящия момент движенията на ръката са възстановени. Ищецът в период от три месеца е изпитвал неудобства от невъзможността да използва пълноценно лявата си ръка в ежедневен битов порядък.

В момента на увреждането, а и след това, ищецът е изживял физически и емоционални терзания, както и неудобства. Тези болки и емоционални смущения са естествена последица от причинената му телесна повреда. Всеки човек, претърпял физическа травма, изразяваща се в контузни рани и счупване на доминантен крайник, изживява негативни емоции, включително и твърдяните и доказани от ищеца болки и страдания.

Касае се за травматични увреждания, с характеристиките на средна телесна повреда. Травмата е наложила извършването на гипсова имобилизация и провеждане на физиотерапевтични процедури.

От събраните по делото доказателства по категоричен начин се установява, че уврежданията са се отразили негативно на качеството на живот на ищеца. В период от време /3 месеца/ той е бил зависим от чужда помощ и не е могъл самостоятелно да задоволява основните си физиологични потребности. Трябвало е да разчита на ежедневната помощ на своите близки.

Наред с физическите увреждания С. е преживял и психически страдания вследствие на процесната злополука. Не е могъл да функционира нормално в ежедневието.

В съответствие с установените конкретно претърпени болки и страдания от физическо естество, а също изживения стрес и търпените

неудобства от ищеца, обемът и интензитетът на търпените от него болки и страдания, настоящият съдебен състав намира, че необходимо и достатъчно обезщетение за обезвреда на търпените в случая неимуществени вреди, е такова в размер на 6000 лева, поради което заявеният иск е частично основателен. Следва да се присъди законна лихва от деня на увреждането.

Съдът не установи данни за наличие на съпричиняване от страна на ищеца.

При съобразяване на всичко изложено настоящият съдебен състав счита, че справедливият размер на обезщетението за претърпените от ищеца болки и страдания възлиза на 6 000 лева.

Относно разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на поискани и доказано сторени по делото разноски. Ищецът е направил разноски за държавни такси в размер на 480 лева; за ангажирани специални знания /СМЕ/ в размер от 200 лева, като съобразно уважената част от исковата претенция следва да бъдат присъдени такива в размер на 340 лева.

На основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата в полза на процесуалния представител на ищеца следва да бъде определено възнаграждение за осъщественото процесуално представителство в производството, което съдът определя на 1500 лева /чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения/. Съобразно уважената част от исковата претенция следва да бъде присъдено такова в размер на 750 лева

С оглед частичното отхвърляне на иска, на ответника също се дължат разноски на основание чл. 78, ал.3 ГПК. Извършени са разноски в размер на 200 лева – депозит за вещо лице. Съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл.25, ал.1 НЗПП вр. чл.78, ал.8 ГПК, като съобразно отхвърлената част от иска на ответника следва да се присъди сумата от 150 лева.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА О.В. с адрес: гр. *** **ДА ЗАПЛАТИ** на С. А. И., ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен представител А. М. С., двамата с постоянен адрес: гр. *** сумата от **6 000 лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от травма на лявата ръка /счупване на горния край на лъчевата кост/, претърпени в резултат на стъпване на 20.02.2023г. върху необезопасена и необозначена дупка, образувана от липсата на паве в пешеходния участък на ул. *** в района на пресичането ѝ с ул. „***“ в гр. Варна, **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на увреждането – 20.02.2023г. до окончателното изплащане на сумата, **на основание чл.49 ЗЗД**, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата на 6000 лева до претендирания размер от 12 000 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА О.В. с адрес: гр. *** **ДА ЗАПЛАТИ** на С. А. И., ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен представител А. М. С., двамата с постоянен адрес: гр. *** сумата от **340 лева**, представляваща

сторени по делото разноси, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА О.В. с адрес: гр. *** **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. З. С. Й. от ВАК, личен номер ***, съдебен адрес: гр. ***, сумата от **750 лева**, представляваща дължимо възнаграждение за защита и съдействие от един адвокат, определено на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

ОСЪЖДА С. А. И., ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен представител А. М. С., двамата с постоянен адрес: гр. *** **ДА ЗАПЛАТИ** на О.В. с адрес: гр. *** сумата **150 лева**, представляваща реализирани от ответника съдебно деловодни разноси при настоящото разглеждане на делото под формата на заплатен депозит за вещо лице, както и определено юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 3 вр. ал.8 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____